

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Si non abjero, paraclitus non veniet ad vos. Inordinata quævis affectio,
licet parum sit mala, non est tamen parvum malum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

posita materia nunc observatur. Quid enim minus videbatur inordinatum quam hæc Apostolorum affectio, quæ Christo Domino adhærebant? aut si quid tantisper inordinata esset, quid magni mali erat in tam modica cordis inordinatione? & tamen quia spiritus sancti adventum impediabat, quis non eam dixisset magnum malum, quæ tanto privabat bono? Quam parva est pupilla oculi! quam modicus pulvis qui eam inficit; Et tamen hæc modica, quis putet parva mala quæ privant tali bono, quale est lumen oculorum?

O veritates Deus meus, fac me verè de rebus sentire, fac me de his judicare non secundum faciem, sed prout ipse sentis & judicas.

II. PUNCTUM.

SED inordinata quævis affectio, licet parùm sit mala, magnum tamen impedit bonum.

Triples est bonum quod præcipuè retardare solet aut impedire. Primum est, pax & quies animi; Nihil inquietius inordinato affectu, unde est illud primi de Imitatione Christi, *quandocunque homo aliquid inordinate appetit, statim in se inquietus fit.* Quod etiam referas illud sancti Iacobi: *Vnde bellum est sicut in vobis? nonne hinc, ex concupiscentiis vestris quæ militant in membris vestris?* Illud item sancti Augustini; *minus ordinata, inquieti sunt; ordinata, quiescunt.* Denique non is aliter defluit pacem quam tranquillitatem ordinis.

Secundum est, unio major habitualis vel etiam actualis cum Deo; sicut enim certum est talem unionem non esse nisi in Charitate; sic indubitatum est Caritatem eò minorem esse quò animus alicui creaturæ, inordinate amore adhæserit; quantum enim de toto corde deduxeris quo debes amare Deum, tantò minus illum amas; *et quantum dilectionis in hæc inferiora insumperis, tantum necesse est ut demas de toto,* inquit sanctus Basilius: & sanctus Chrysostomus; *pro quanta parte plus aliquid in Mathe. amaveris, tanta parte minus amas Deum.*

Unde & orationum ac Sacramentorum fructus non is est, qui certè esset si nulla talis inordinatio impediret. *Ego sum puritatis amator,* inquit ille, *ego corpus purum quero, et ibi est locus requiescentis meæ. Si vis ut veniam ad te, et mundam cordis tui habitaculum.*

Tertium denique, est visio Dei, qua saltem ad tempus post hanc vitam pervat inordinata quævis affectio, donec in purgatorio igne plane expurgetur animus, ut expressè ait sanctus Augustinus, *Tantum necesse est urat dolor, quantum hæserit amor: à quo dolore, tantò est qui que securior, quanto es vel minus amaverit, vel tanquam non habens habuerit.*

Et quod de ventralibus peccatis alibi dicit, hic etiam locum habet, *quod scilicet nostrum hoc decus ita exterminant, ut ab illius sponsi speciosi miliarum forma præ filiis hominum castissimis amplexibus separent, nisi medicamento quotidianæ poenitentiae differantur.* At affectus inordinati non ita diluuntur nisi prorsus exuantur, unde patet, quod privant illis bonis quamdiu subsistunt, & satis etiam aperte patet, quam magna sint illa bona quibus privant. O si scires donum Dei, & quid sit uniri Deo, aut illum in cælo intueri!

III. PUNCTUM.

INORDINATA igitur quævis affectio licet parùm sit mala, non est, parvum malum; quandoquidem tam magnis bonis privat, quorum privatio non minus censeatur mala, quam multum illa censeatur bona: *Cui laboro, et fraudo animam meam bonis? In hoc affectio pessima est,* inquit Sapiens. Et aptè ad rem nostram Divus Kempensis: *Modicum quandoque est, quod gratiam impedit et abscondit: si tamen modicum, et non potius grande dici debeat, quod tantum bonum prohibet. Et si hoc ipsum grande vel modicum amoveris, et perfectè videris, erit quod petisti.*

Efficax certè motivum cum gratia ut quod inordinatum in te sentis, ordines & componas. Nimis enim infame est, tantillum illud, quod inordinate diligis sic estimare & colere, ut præ illo, pacem, unionem cum Deo, visionem ejus, & innumera inde consequentia bona, tam magna, tam certa & tantopere desideranda contempnas! Hoc est enim contemnere non modo divina illa bona, sed & ipsum bonorum Largitorem, cum ultro ponis obicem bonis illis recipiendis: *Aut unum suscipies, et alterum contempnet,* dicit Dominus de duobus quæ simul non conveniunt. *At va qui spernis! cum fatigatus defueris contemnere, contempneris.* Certè & si alia decedant omnia, vel hoc uno patebit mali-

107. 6.
Iac. 4.
13. Cor. 10. 19. Ci-
quod. 13. su-
12. 10.
Ia Ps. 44.
Rom. 42.
in Mathe.
11. 4. de
Imit. Chr.
c. 12.

L. 21. Cf-
vit. c. 26.
L. 50. ho-
miliarum
Hom. 50.
Eccl. 4.
L. 4. c. 15.
Matth. 6.
Is. 33.

malitia tui affectus, si postquam visum est, quanto te bono privet & quantum insit mali ac damni, adhuc retinetur. *Ephraim, quid mihi ultra Idola? Nempe ille affectus, idolum est zeli de quo alius Propheta, & de quo Deus præcipue queritur, quasi sibi per affectus illos opponerentur æmuli ad provocandum zelum quo nos diligit, & quo dolet se non ita pure & unice à nobis diligi. Post idola enim eorum gradiebatur! EMUNDATE manus peccatores, & purificate corda, duplices animo. Utinam in nobis fiat quod dicebat David, Auferes spiritum eorum & deficient, & in pulverem suum revertentur. Emittes spiritum tuum & creabuntur. Non enim receptaculum spiritus sancti quisquam efficitur, nisi spiritu suo primitus evacuetur, ait S. Gregorius.*

2j. 103.

Huic portò veritati multæ passim quadrat.

Qui nimis suos diligit, non satis diligit.

In 2. parte, Feria 3. hebdomada sancta.

Minima quævis inordinatio cordis immundi, major est quavis inordinatione hujus mundi.

In 2. parte, Feria 6. hebdom. 1. post octavam Pasche.

Si nec in ipso cælesti gustu sistendum est, longè minus in sensuali.

In 4. parte, Feria 5. hebdom. 15.

Vide Verbo affectio.

CVM venerit ille, arguet mundum.

Si quis argui & corripi noluerit, hoc ipso magis est arguendus & corripiendus.

In 4. parte, Feria 4. hebdom. 16.

Quod nos magis lætificat, hoc magis contristat Spiritum sanctum.

In 2. parte, in die Pentecostes.

Sanitas non erit tibi: tibi nil proderit Spiritus sanctus: quod gravius in te est malum, hoc est, quod ille magis, hoc est quod minus velles sanari.

In 1. parte, Feria 5. hebdomada 6. post Epiphaniam.

ARGVET mundum de peccato, quia non crediderunt in me.

Nullus est Christianus, qui non verè credat

Christum esse filium Dei: Et vix ullus est Christianus qui hoc verè credat.

In 3. parte, in festo Transfigurationis Domini.

Si quid videtur difficile quod dixit Christus, hoc ipso redditur facile, quòd Christus dixit.

In 3. parte, Feria 5. hebdom. 5. Pentec.

Vide sequentem Feriam, & alias passim de fide obvias.

ARGVET mundum de justitia, quia ad Patrem vado, & jam non videbitis me

Id est, arguet mundum qui meam vitam & doctrinam arguit & condemnavit quasi fallacem & decepticem, quasi ipse mundus me esset justior & sanctior: quasi melius sentiret de pietate, de bonis moribus, & de his quæ hoc generati *Injustitia* nomine bona solent intelligi. In hoc enim vel maximè mundus erravit, quòd Christi Domini justitiam, id est, sinceram vitam & doctrinam repudiavit, tuamque falsam & oppositam supposuerit tanquàm veriorē. Quia de justitia & veritate sanctitatis Spiritus sanctus arguet mundum per Apostolos, & vincet erroris ac falsitatis: *Quia*, inquit Dominus, *ad Patrem vado*, quia cælos repeto recipiendus à Patre meo & cum eo regnaturus, hoc enim est certissimum meæ justitiæ & justificationis argumentum; hæc est evidētissima demonstratio sinceræ vitæ ac doctrinæ. Nam quos Deus in cælo recipit & remunerat, sunt justi & sancti. Sed me Deus pater suscipiet, & quæcunque feci ac dixi, tum ipse in cælo probabit & remunerabit in æternum, tum Spiritus sanctus suis admirandis effectis confirmabit in terra. Ergo ipse sanctus & justus sum: ergo impius & injustus mundus est, qui mea condemnata sanctitate & justitia, suam falsam substituit. *Tre ad Patrem*, inquit sanctus Chrysostomus, *argumentum fuit, quòd irreprehensibilem vitam egisset, ne possimus dicere, peccator est, & non est ex Deo.*

Hæc est huius loci facilior interpretatio, cui possunt congruentes hæc Veritates aptari.

Nemo Christianus Christi judicio condemnabitur, nisi qui prius suo Christum judicio condemnaverit.

In 1. parte, Dominica 1. Adventus.

Si quid